

(המשך מעמוד 35)

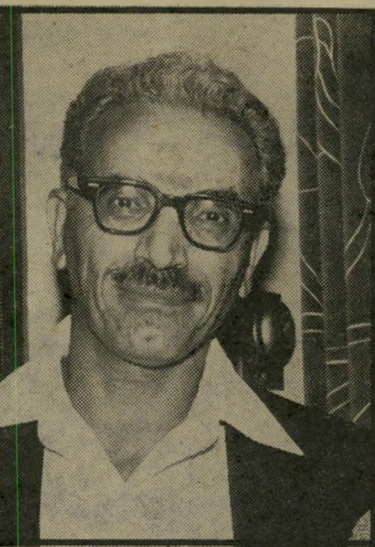
מישרד-האוצר, מאיר דיין ממישרד-התח"ב בורה והיועץ-המיסטי של מישרד-התח"ב בורה, עזרא קמא.

על פי מסקנות הוועדה, שהוגשו להור"ב ביץ ולגרוסברד, תעניק ישראל זכויות-טייס באופן סיטוני לכל חברת תעופה זרה שתצצה להגיע לישראל. הענקת זכויות-טייס כזו תהרוס כל חברת תעופה לאומית שתוקם בעתיד. זכויות טייס ניתנות באופן הדדי והם אחד מנכסיה הראשיים של כל חברת תעופה.

אך אם אמנם יתנהלו העניינים לפי השר-ערוטיו של גרוסברד, ועובדי אל-על ינסו למנוע בכוח נחיתות המראות כל מטוס מלוד, יערכו הצעדים הבאים:

● שדה-התעופה-הצבאי רמת-דוד יהיה פוץ לשדה-התעופה הבינלאומי של ישראל. הודעה על כך כבר נשלחה למוסדות-התעופה הבינלאומיים.

● כוחות צבא ומיטרה ישלטו על נמל התעופה בלוד, עוד לפני שתתפרסם ההודעה על סגירת אל-על. פקחי טיסה צבאיים ינסו להפעיל את נמל-התעופה בן-

ממלא-מקום קיסר
ההסתדרות נגד העובדים

גוריון, למרות שהדבר מנוגד לחוק ה-בינלאומי.

● המיטרה תתבקש לערוך מעצרי מנע של אנשי ועדים, כדי שלא יוכלו להנהיג את העובדים.

● רשויות מוביל בינלאומי יתנו לכל מי שיבקש זאת בישראל. גרוסברד מצוין במפורש שאין הכוונה שלו לארקיע, מאחר ו"ידוע לי שעובדי ומנהלי ארקיע יעזרו לעובדי אל-על".

● יוקם מטה מיוחד שכל תפקידו יהיה להסית את החקלאים נגד עובדי אל-על. גרוסברד חושב שתוצרת חקלאית, שגם היא לא תוטס, תתקלקל במחסני החקלאים, ואז יצאו החקלאים, "לשבור את העצמות" ל-עובדי אל-על.

● על כל מטוס של חברת תעופה זרה תופקד שמירה צבאית מיוחדת, כדי שהעובדים לא יוכלו להתנצל לו. כן תופקד שמירה מיטרתית על מישרדי חברות-התעופה הזרות בישראל — כל זאת כדי לשכנע אותם להמשיך ולטוס לישראל.

בומה שביט, שהולשתו היא שתביא ביט סופו של דבר לסגירת אל-על, לא יהיה גורם כלל במאבק שמכין גרוסברד נגד העובדים. אולם לזכותו של מנכ"ל אל-על, יצחק שנדור, אשר פורטים על התכנית הגיעו אליו, יש לציין שהוא מתנגד לה בכל תוקף.

ישראל קיסר לא מחה נגד הרעיון של הכנסת צבא ומיטרה למקום עבודה. לקיסר חשבוניות משלו, במסגרת מלחמת-חיי השקטות נגד מנכ"ל ההסתדרות ירוחם משל, ונראה שעובדי אל-על יפלו קורבן למלחמות פרטיות אלה של ממלא-המקום.

בתקופת קיצוצים בתקציב בונה

חיל-האוויר וילות לקציניו ומזמין

דשא מוכן. צה"ל טוען: „הכל בסדר!“

מפקד בסיס שגם אצלו יש מגורי מישר-פחות, לועג לטענה זו. לדעת המפקד הוותיק הכניס ג. לתוך זכאי השיכון הכימעי-חנים בבסיסו בעלי תפקידים שלא היו מעזים כלל לבקש דיוור כי-מגורי המישפחות. במגורי המישפחות מת-גוררים בדרך-כלל צוותי אוויר, ורק קצי-נים אחרים, שיש להם קשר ישיר ביותר לכוונות המיבצעית, זכאים למגורי מישר-פחות.

את רעיון מגורי המישפחות בבסיסי חיל-האוויר העלה עזר וייצמן, בעת שקיבל על עצמו את הפיקוד על בסיס רמת-דוד. וייצמן עבר להתגורר בבסיס יחד עם אשתו, ראומה ובנו, שאול. לדעתו היה צריך לשכן בבסיס את הטייסים, כדי שיהיו קרובים לטייסות בעת מיקרי חרום וגם כדי לגבש רוח יחידה. כוונה זו ספת של וייצמן היתה לגרום לכך שאנשי חיל-האוויר יחד עם נשותיהם וילדיהם יהיו מישפחה אחת.

את הבנייה, מתוכנן עלות 3.15 מיל-יוני לירות ליהדת דויר. כאן לא מפרט דובר צה"ל את מרכיב ההתייקרות. נראה כי המרחק בין מה שצה"ל מוכן להודות לבין העלות על-פי השמועות ש-נפוצו בחיל-האוויר אינו כליכך גדול. חיי-שובי הצבא אינם כוללים בתוכם את ערך הקרקע, והבסיס ממוקם באחד האזורים היקרים בארץ. הישובים אלה אינם כרי-לים גם את כל עבודות התשתית הסבי-בית. כן אפשר להטיל ספק בחישובי ההתייקרויות. כל קבלן זוטרי יודע ש-ההתייקרויות ב-9 החודשים האחרונים עלו בהרבה על 50 אחוז.

רוח יחידה

דובר צה"ל מכחיש גם את הטענה שלפיה ניבנו יותר וילות מהצרכים.

מפקד-חיל עיברי
סחף ותעלול

וילות ודשא בחיל-האוויר

סביב מגורי המישפחות התפתחו מיבני ציבור רבים: חדר-איכות, שק"ם, בתי-קולנוע, בריכות-שחייה, גני-ילדים, הסעות מאורגנות ומועדונים. הבסיס של ג. מצ-טיין בעושר הרב של מיבני הציבור שהוא מקים.

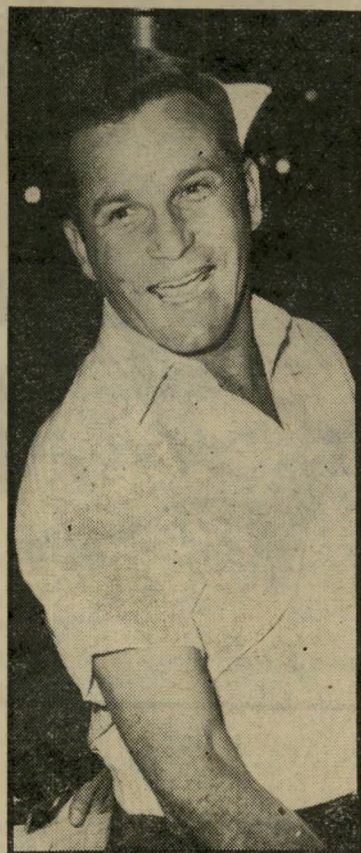
דשא לעשירים

אך את עיקר הכעס עורר ג. בדשא שאותו רכש ג. רצה שהבסיס שלו יהיה הבסיס היפה ביותר בארץ, ולשם כך הוא רצה שיטחי דשא עצומים. אך ג. לא הסכים לשתול או לזרוע דשא, כפי שמקובל לעשות בדרך-כלל, הוא רצה שיהיה דשא ומהר. לשם כך הוא הזמין ממשלת קיבוץ גיבעת-ברנר עשרה דויר-נים של דשא מוכן. משאיות צבאיות המניסו גילי דשא מוכן, ופועלים וחיי-לים הניחו את הדשא במקום המיועד לו.

את הדשא המוכן מרשים לעצמם לרכוש רק עשירים. בקיבוץ גיבעת-ברנר לא קנו מעולם כמות גדולה כליכך של דשא מוכן, שהוא המילה האחרונה בגננות. ההכנסה לקיבוץ היתה כה גדולה, עד שהקיבוץ הסכים לתת לחיל-האוויר הנחה בת 50 אחוז מהמחיר.

אך גם לטירוף הדשא יש לדובר צה"ל הסבר. אמר השבוע הדובר: „לקראת החו"ף נרכש הדשא המוכן מקיבוץ גיבעת-ברנר בהנחה של 50 אחוז מהמחיר הי-רגיל. רכישת הדשא המוכן נועדה לפתור בעיית סחיפה קרקעית, לפני בוא עונת הגשמים. סחף קרקע באזור חסרת-תשתית היה גורם לנזקים ולהוצאות גדולות לצו"ר רץ פיננסי תעלות, כבישים וכדומה.“

צה"ל שילם עבור הדשא המוכן כמה מיליוני לירות רק כדי שלג. יהיה דשא מהר וכדי שלא לטרוח לפנות חול מתער-לות ומכבישים, כפי שהדבר נעשה לא רק בכל בסיס אחר של חיל-האוויר, אלא גם בקיבוצים הממוקמים ליד הבסיס המשתולל.

טייס מיל' פקר
ספיח של פרשה

חיל-האוויר טוער שוב. פרשת תת-אלוף רן פקר ממשיכה עדיין לשלוח זרועות מלאות ארס. למרות שפקר כבר פשט מדיו וכימעט שאינו נמצא בארץ, מאשימו של פקר, אלוף-הטיסה ג. מונה כמפקד בסיס במרכז הארץ. במיכתביו לשר-הביטחון, הרמטכ"ל ומפקד חיל-האוויר האשים פקר את ג. בביר-בוט ובאי-התייחסות לרכוש צה"ל. יש ה-טוענים כיום, שחודשים רבים אחרי פרשת פקר הוכח כי אלוף-הטיסה ג. הוא אכן כזה.

על-פי הטענות הצליח ג. להשפיע על חיל-האוויר ועל מישרד-הביטחון, לבנות וילות פאר בתוך הבסיס, שתשתנה לא רק את הטייסים, אלא גם את כל אלה שביקרים חפץ ג.

על-פי השמועה מגיע ערכה של כל וילה כזו, שבה מתגוררים מישפחות הי-משרתים בבסיס, לכ-6 מיליוני לירות. הוילות בנות שלושה וארבעה חדרים והם שיכון המישפחות המפואר ביותר ש-הקים חיל-האוויר. כמו כן טוענות השמו-עות שג. הצליח לגרום לכך שצה"ל יוציא, דווקא בתקופה זו של קימוצים וקי-צוץ תקציב, מיליוני לירות על בניית וילות במספר גדול מהנחוצן.

דובר צה"ל, שהתבקש להגיב על האשי-מות אלה, מכחיש את הטענות, בעיקבות בלירר שערך עם מפקדת חיל-האוויר. לדברי דובר צה"ל: „שיכון המישפחות אינו מיועד לצוות אוויר בלבד, אלא לכל אלה אשר נוטלים חלק בכוונות המיב-צעית של הבסיס.“ צה"ל טוען, שהבתים ניבנו בבנייה טרומית, לפי מיכרזים של מישרד-הביטחון, בשני שלבים.

בשלב הראשון, שבנייתו החלה לפני שנה, עלתה כל וילה 1.4 מיליון לירות. „זה מחיר ממוצע“, טוען דובר צה"ל, „היות וקיימים מיבנים בעלי שלושה וארבעה חדרים.“ לדברי דובר צה"ל, תקופת ההקמה של השלב הראשון הי-תה תשעה חודשים בלבד, ולכן יש צורך להוסיף למחיר 50 אחוז התייקרות. השלב השני, אשר המשא-ומתן לגביו נגמר רק לפני חודש, ולכן עדיין לא החלו